

Osobní automobily v obchodním majetku plátce DPH

Zákon č. 47/2011 Sb., jenž s účinností od 1. 4. 2011 novelizoval zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále také „zákon o DPH“ nebo „ZDPH“), mimo jiné významně zrevidoval podmínky pro uplatnění nároku na odpočet DPH. Přehled některých změn v oblasti nároku na odpočet najdete například v článku „Navrhované změny v oblasti nároku na odpočet“ ve Finančním Managementu č. 20 vydaného v roce 2010.

Cílem tohoto článku je uvést čtenáře do problematiky nároku na odpočet DPH u osobních automobilů pořízených od 1. 4. 2011 (data účinnosti výše zmíněné novely), které se stanou součástí obchodního majetku plátce a jsou následně používány jak pro účely ekonomické činnosti plátce, tak i pro účely s ní nesusouvisející, například soukromé jízdy zaměstnanců (dále „soukromé užití“). V praxi k těmto případům dochází poměrně často.

S osobou povinnou k dani, která použije obchodní majetek k jiným účelům než k uskutečňování ekonomické činnosti, je zacházeno stejným způsobem jako s běžným spotřebitelem, který nakoupí majetek stejného druhu. Filozofickým pozadím jsou definice daně z přidané hodnoty jako všeobecné daně ze spotřeby a zásada neutrality jako základních principů, na kterých je postaven systém daně z přidané hodnoty vyplývající ze Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 20. 11. 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále také „Směrnice o DPH“). Ve svém důsledku musí při naplnění výše uvedených principů dojít ke stejnému daňovému zatížení konečné spotřeby, ať již realizované přímo nebo prostřednictvím osoby povinné k dani.

Nejprve pár poznámek o režimu u osobních automobilů před novelou

Zákon o DPH v ustanovení § 72 odst. 5 ve znění do 31. 3. 2011 stanovil, že nárok na odpočet při použití přijatých zdanitelných plnění jak pro účely své ekonomické činnosti, tak pro účely s ní nesusouvisející, může plátce daně uplatnit jen ve výši, která připadá na použití pro ekonomickou činnost. Pokud však dojde k situaci, kdy plátce uplatní nárok na odpočet daně v plné výši, pak je povinen použít přijatých zdanitelných plnění pro účely nesusouvisející s jeho ekonomickou činností zdanit jako dodání zboží nebo služeb [13 odst. 4 písm. a)

nebo § 14 odst. 3 písm. a) ZDPH]. Ponecháme-li stranou odbornou diskusi ohledně možnosti volby v situaci, kdy plátce ví již při přijetí zdanitelného plnění, že jej bude využívat i pro účely nesusouvisející s ekonomickou činností, lze v zásadě říci, že zákon o dani z přidané hodnoty připouští dva postupy, a to uplatnit plný nárok na odpočet a následné dodanování užití pro jiné účely než související s ekonomickou činností plátce nebo uplatnění poměrného nároku na odpočet.

Při aplikaci výše uvedeného na pořízení osobního automobilu musel plátce řešit před novelou č. 47/2011 Sb. zákona o DPH při prvním postupu otázku, jak správně stanovit základ daně pro zdanění soukromého užití (§ 36 odst. 6 ZDPH), a při druhém postupu otázku,

jak správně stanovit poměr, v němž si mohl DPH odečíst. Právě způsob stanovení poměrného koeficientu nebyl v zákoně příliš široce rozvínut.

Režim u osobních aut po novele

I po novele zákona o DPH zůstává zachováno obecné pravidlo, které stanoví, že plátce, jenž použije přijaté zdanitelné plnění jak v rámci svých ekonomických činností, tak pro účely s nimi nesusouvisejícími, má nárok na odpočet daně pouze v poměrně vyšší odpovídající rozsahu použití pro své ekonomické činnosti. Výše popsaný postup č. 2 (plný nárok na odpočet s následným dodaněním soukromého užití) však již nelze použít u dlouhodobého majetku. Za dlouhodobý majetek se podle § 4 odst. 3 písm. c) ZDPH považuje mimo jiné i hmotný majetek podle zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů. Za dlouhodobý majetek se tedy téměř vždy považuje pořízený osobní automobil pro provoz podnikem.

Zákon dále po novele konkrétněji stanoví postup č. 1. Výše poměrného odpočtu daně se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrně vyšší, a poměrného koeficientu (podíl užití přijatého zdanitelného plnění pro ekonomickou činnost plátce). Poměrný koeficient se stanoví jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

Pokud v okamžiku uplatnění odpočtu daně nelze stanovit vyšší poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ – ČERVEN

8. 6.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na zdravotní pojištění OSVČ za květen 2011 (splatnost od 1. dne kalendářního měsíce, na který se platí, do 8. dne následujícího kalendářního měsíce)

9. 6.

Spotřební daň: splatnost daně za duben 2011 (mimo spotřební daň z lihu)

15. 6.

Daň z příjmů: čtvrtletní záloha na daň u poplatníků, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 tisíc Kč a pololetní záloha na daň u poplatníků, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 30 tisíc Kč, avšak nepřesáhla 150 tisíc Kč

Zahájení daňové kontroly v souvislosti s Daňovým řádem

Způsoby zahájení daňové kontroly v době účinnosti zákona o správě daní a poplatků (účinný do 31. 12. 2010) prošly bohatým vývojem, a to především díky rozhodování soudů. Některé dílčí závěry lze najít i v judikatuře Nejvyššího správního soudu, resp. Ústavního soudu. Na tato rozhodnutí soudů by měl reagovat i nový Daňový řád, ale pouze praxe ukáže, v jakém to bude rozsahu.

Zahájení daňové kontroly má pro daňový subjekt nepřijemný dopad, a to především z hlediska nemožnosti podat dodatečné daňové přiznání za kontrolované období. Daňové subjekty si ve větší míře sami neuvědomují, že je možné toto dodatečné daňové přiznání podat, a to ještě před projednáním do protokolu o ústním jednání. Rozdíllem mezi podáním dodatečného daňového přiznání a daňovou kontrolou je zejména to, že z daňové kontroly může v případě doměrku vyplynout penále ve výši 20 % z doměřené částky, které se v případě platného podání dodatečného přiznání nevyměruje. Na druhou stranu se v obou případech předepisuje úrok z prodlení. Proto je dobré tuto okolnost zvážit, protože případné podání dodatečného přiznání je znevýhodněno až do samotného ukončení daňové kontroly.

Protože obecně stanovená prekluzivní lhůta je tříletá, což pro správce daně nepředstavuje nějak závratně dlouhou dobu, často se v praxi vyskytují případy, kdy jsou daňové kontroly zahajovány těsně před koncem prekluzivní doby pro vyměření. Proto je dobré v takových případech sledovat přesný postup správce daně, který může mít za následek i chybný postup správce daně.

Velký důraz byl v předešlých rozhodnutích soudů kladen především na formálnost jejího zahájení. Při stanovení závěru, že se jedná pouze o formálnost tohoto úkonu a při němž nejsou pracovníkem správce daně provedeny předložené doklady, nedochází k faktickému zahájení daňové kontroly.

Ohledně zahájení daňové kontroly můžeme najít vodítka v důvodové zprávě k Daňovému řádu. Popis tohoto zahájení je zde uveden širěji než v samotném zákoně. Zde je popsáno,

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

kalendářního roku, ve kterém došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, u kterého poměrný nárok na odpočet takto uplatněn, plátce zjistí skutečný podíl použití tohoto plnění pro své ekonomické činnosti. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví (samozřejmě že povinnost opravy je jen v případě, pokud byl původně uplatněn odpočet vyšší, než měl být podle skutečného užití). Opravu plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, jehož se oprava týká.

Tímto však nekončí povinnost sledování poměrného koeficientu u dlouhodobého majetku, jelikož případné následné změny v rozsahu použití pro účely související či nesouvisející s ekonomickou činností plátce se zohlední v rámci korekčního mechanismu podle § 78 ZDPH (úpravy odpočtu) v období pro úpravu odpočtu daně (v případě osobních automobilů v následujících čtyřech letech po kalendářním roce pořízení). Jen na okraj lze zmínit, že v tomto korekčním mechanismu je nutno sledovat i dlouhodobý majetek, u kterého byl při pořízení uplatněn plný nárok na odpočet (jelikož bylo předpokládáno, že tento dlouhodobý majetek bude využit jen pro ekonomickou činnost s plným nárokem na odpočet) a následně dojde v období pro úpravu odpočtu k užití pro jiné účely než související s ekonomickou činností. Úpravu odpočtu daně podle § 78 ZDPH plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

Příklad na nákup osobního automobilu

Plátce DPH pořídil v květnu 2011 osobní automobil v částce 1,2 mil. Kč včetně DPH. Plátce hodlá tento osobní automobil užívat i

k soukromým účelům. Plátce odhaduje poměrný koeficient ve výši 90 % (kvalifikovaný odhad podílu užití osobního automobilu pro ekonomickou činnost plátce). Na konci kalendářního roku 2011 plátce zjistil skutečnou výši poměrného koeficientu ve výši 70 % na základě knihy jízd. Na konci kalendářního roku 2012 zjistil plátce poměrný koeficient ve výši 50 %. Předpokládáme, že plátce má stanoven za zdaňovací období kalendářní měsíc.

V přiznání za zdaňovací období květen 2011 si plátce uplatní poměrný nárok na odpočet z pořízení osobního automobilu ve výši 90 % x 200 000 Kč = 180 000 Kč. Po skončení kalendářního roku srovná plátce dle § 75 odst. 4 ZDPH skutečný podíl použití tohoto osobního automobilu pro svou ekonomickou činnost s odhadem a případně provede opravu. V tomto případě je rozdíl v poměrných koeficientech vyšší než 10 procentních bodů a nárok na odpočet se plátcí snižuje, a proto je povinen v přiznání za zdaňovací období prosinec 2011 opravit nárok na odpočet o (70 % – 90 %) x 200 000 = –40 000 Kč (snížit si nárok na odpočet o 40 000 Kč). V roce 2012 však plátce postupuje již podle § 78 (v režimu úprav odpočtu daně). Plátcí vzniká povinnost snížit nárok na odpočet v přiznání za zdaňovací období prosinec 2012 o 8000 Kč [200 000 x 1/5 x (50 % – 70 %) = –8000 Kč].

V tomto článku jsme neřešili problematiku krácení nároku na odpočet (v případě, kdy je osobní automobil používán jak pro účely činností plátce osvobozených bez nároku na odpočet, tak i pro účely zdanitelných činností) nebo režimem přijatých zdanitelných plnění souvisejících s používáním osobních automobilu (např. pohonné hmoty, opravy, technické zhodnocení atd.).

V případě, že vás toto téma zaujalo, jsme vám k dispozici a rádi vám podáme podrobnější informace.

Ing. Štěpán Osička
stepan.osicka@fucik.cz

Změny zdanění energie z fotovoltaických elektráren

V listopadovém čísle Finančního Managementu (19/2010) jsme vás informovali o četných plánovaných změnách v oblasti fotovoltaických elektráren, které mají za cíl především zmírnit dopady štedrých státních dotací za výkup solární energie, vyplácených na základě zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, a odvrátit hrozbu skokového navýšení cen elektrické energie. Vývoj těchto změn jsme sledovali od schválení novel příslušných zákonů až po současnou praxi zdaňování příjmů z fotovoltaických zařízení. V následujících řádcích jsme dopady těchto změn shrnuli a nastíhli jsme aktuální dění v této oblasti.

Stav před legislativními změnami

Zákon o daních z příjmů ve znění účinném do 31. 12. 2010 osvobozoval příjmy z provozu zařízení pro výrobu „ekologické“ energie, a to jak pro právnické, tak pro fyzické osoby. Osvobození bylo možné uplatnit na 1 + 5 let, tj. poprvé v kalendářním roce, kdy bylo zařízení poprvé uvedeno do provozu, a v následujících pěti letech. Veškeré výdaje vynaložené na provoz těchto zařízení pak návazně nebyly daňově uznatelným nákladem. Poplatník nemusel osvobození využít (pokud to pro

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 1)

že musí dojít k započetí samotné kontrolní činnosti a spolu se sepsáním protokolu o zahájení daňové kontroly tak musí dojít rovněž

k faktickému prověřování. Na druhé straně je však umožněno faktické prověřování z důvodu efektivnosti provést později (např. příslušným daňového

subjektu připravit příslušné podklady). Dále je zde uvedeno, že bezprostředně po zahájení daňové kontroly, pokud nebude správce daně pokračovat v její realizaci, musí důvody nepřezkoumávání jednotlivých dokladů pečlivě zaprotokolovat. Nově je v Daňovém řádu navrženo řešení situace, kdy se daňový subjekt v rozporu se zásadou spolupráce vyhýbá zahájení daňové kontroly.

Příklady některých rozhodnutí soudů týkajících se zahájení daňových kontrol:

Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1835/07

Závěr: Za formální daňovou kontrolu je třeba považovat tu, která byla zahájena bez toho, že by zde a priori existovalo podezření o zkrácení daňové povinnosti, a bez toho, že by byl daňový subjekt o konkrétních důvodech takového podezření při zahájení kontroly zpraven. V daném případě předmětný protokol nesploval náležitosti požadované Ústavním soudem, proto byla daňová kontrola zahájena protiprávně a celé daňové řízení tak bylo stíženo vadou, která nemohla být zhojena ani následnými zjištěními správce daně.

Rozsudek sp. zn. 5 Afs 36/2003-87

Závěr: Za okamžik zahájení daňové kontroly není možno považovat sepsání protokolu o jejím zahájení, v němž je daňový subjekt pouze seznámen se skutečností, že u něj bude v následujícím období daňová kontrola prováděna, aniž by byly ze strany správce daně konány jakékoliv úkony s daňovou kontrolou související.

Rozsudek sp. zn. 8 Afs 7/2005

Závěr: Formální sepsání protokolu o zahájení daňové kontroly nelze považovat za úkon směřující k vyměření daně a přerušující běh prekluzivní lhůty, provedl-li správce daně první faktický úkon daňové kontroly deset měsíců po jejím formálním zahájení a více než čtyři měsíce po datu, kdy měla uplynout prekluzivní lhůta pro možné doměření daně.

Dále je dobré upozornit, že nově je v Daňovém řádu navrženo řešení situace, kdy se daňový subjekt v rozporu se zásadou spolupráce vyhýbá zahájení daňové kontroly. Blíže popíšeme v některém z dalších čísel FM.

Závěrem lze tedy konstatovat, že samotné zahájení daňové kontroly je dobré sledovat i z hlediska její možné formálnosti, protože její faktické nezahájení může vést k tomu, že není tato daňová kontrola z právního hlediska vůbec zahájena. Časem se ukáže, jak na předchozí judikaturu vzhledem k ustanovením Daňového řádu zareagují v praxi správci daně.

Jan Tahal
tahal@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 2)

něj nebylo např. z daňového nebo administrativního hlediska výhodné) a mohl se ho zříci oznámením správci daně v termínu pro podání daňového přiznání za první období, kdy bylo možné osvobození uplatnit. Co se týče **daňových odpisů**, solární zařízení je rozděleno na technologickou část (jedná se zejména o solární panely, měniče a rozvaděče), která se odepisovala ve druhé, popř. třetí odpisové skupině s dobou odepisování 5 až 10 let, a stavební část, která je obvykle zařazena do čtvrté odpisové skupiny s dobou odepisování 20 let.

Situace po přijetí legislativních změn

Novela **zákona o daních z příjmů** s účinností od 1. 1. 2011 **osvobození příjmů z provozu** zařízení pro výrobu „ekologické“ energie zrušila (pro právnické i fyzické osoby). Pro zdaňovací období, které započalo v roce 2011, je nutné použít již novelizované znění zákona a osvobození se naposledy uplatní ve zdaňovacím období, které započalo v roce 2010, tzn. např. i v hospodářském roce, který byl zahájen v prosinci 2010 a bude ukončen v listopadu 2011. Zrušení osvobození platí pro všechny poplatníky, nezáleží tedy např. na tom, zdali poplatník režim osvobození příjmů využil již v předchozích letech a pětileté období ještě plně nevyčerpal.

V rámci novelizace zákona o daních z příjmů došlo s účinností od 1. 1. 2011 i ke změnám v oblasti **odepisování fotovoltaických zařízení**. Došlo ke sjednocení a prodloužení doby odepisování technologické části fotovoltaických zařízení na 240 měsíců (tj. 20 let). U stavební části k žádným změnám nedochází a budou odepisovány nadále stejným způsobem jako před novelou. K těmto změnám přikročili zákonodárci zejména proto, že většina výdajů, které je nutné vynaložit na výstavbu solární elektrárny, připadá na technologickou část, kterou bylo možné prostřednictvím odpisů promítnout do základu daně z příjmů poměrně rychle během 5 až 10 let, odpisy přitom nebylo nutné zahájit okamžitě, ale až např. po vyčerpání limitu 1 + 5 let pro osvobození příjmů z provozu solární elektrárny (v opačném případě by odpisy byly daňově neuznatelným nákladem). Proto byla zároveň zavedena povinnost začít tento majetek ihned počínaje měsícem následujícím po měsíci pořízení odepisovat, a to i v případě, že by tento odpis nebyl daňově uznatelným nákladem, protože souvisí s osvobozenými příjmy. Odpisy se stanovují měsíčně a není možné je přerušit.

Výše uvedené změny se dotknou i zařízení, u kterých bylo zahájeno odepisování před 1. 1. 2011, a zařízení uvedených do provozu před 1. 1. 2011, u kterých doposud odepisování zahájeno nebylo. U zařízení, u kterých bylo zahájeno odepisování před 1. 1. 2011, se odpis stanoví ze zůstatkové ceny a zbývající doby odepisování. Zbývající doba odepisování se stanoví jako rozdíl mezi 240 měsíci a počtem měsíců, které uplynuly po měsíci, v němž byl tento majetek zaevidován.

Jednoduchý výpočet daňových odpisů technologické části, u které již byly odpisy uplatňovány před 1. 1. 2011, si ukážeme v následující tabulce:

- pořizovací cena technologické části 23 500 000 Kč
- datum zaevidování majetku 12. 12. 2007

Výpočet odpisů do 31. 12. 2010

- výpočet pro varianty, kdy bude majetek zařazen do 2. a do 3. odpisové skupiny
- zvolen rovnoměrný způsob odepisování

období	výše odpisu	
	2. odpisová skupina	3. odpisová skupina
2007	2 585 000	1 292 500
2008	5 228 750	2 467 500
2009	5 228 750	2 467 500
2010	5 228 750	2 467 500
odpis celkem	18 271 250	8 695 000
zůstatková cena	5 228 750	14 805 000

Výpočet odpisů po 1. 1. 2011

– výpočet podle § 30b novelizovaného zákona o daních z příjmů – v odepisování pokračováno ze zůstatkových cen při odepisování pro variantu původního zařazení majetku do 2. a do 3. odpisové skupiny (Pokračování na stránce 4)

období	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	... 2027	odpis celkem
2. odpisová skupina	307 574	307 574	307 574	307 574	307 574	307 574	307 574	307 574	5 228 750
3. odpisová skupina	870 882	870 882	870 882	870 882	870 882	870 882	870 882	870 882	14 805 000

Otázky spojené s auditem aneb Mohlo by se hodit

Audit je v české legislativě převážně upraven zákonem o auditorech. Auditři samotní jsou pak povinni vyhovět Mezinárodním auditorským standardům (ISA), Etickému kodexu a dalším předpisům, které upravují postupy jejich práce. Tak se může stát, že auditor vyžaduje některé informace a vám, jako účetnímu, controllerovi, finančnímu řediteli nebo jednatelem, může připadat, že daná informace s ověřením účetní závěrky nemá absolutně žádnou souvislost. Proto jsme se rozhodli zodpovědět některé dotazy spojené s auditem účetních závěrek.

1. Proč se auditor nezajímá pouze o čísla a chce vědět, jak to u nás funguje?

Auditor musí zjistit, zda společnost nastavila takové procesy a kontroly, které zabraňují vzniku významné nesprávnosti v účetní závěrce. Proto se například zajímá o fungování vnitřního kontrolního systému, tedy soubor pravidel, která si společnost nastavila. Je přece důležité vědět, kdo může disponovat s bankovním účtem, zda paní účetní může v hotovosti zaplatit cokoli, aniž by někdo z vedení platbu schválil, zda skladník má sjednanou hmotnou zodpovědnost, kdo má přístupová práva do účetního softwaru a spousta dalších informací. Tyto informace totiž pomáhají auditorovi utvořit si názor, zda ve společnosti panuje jakési „bezzvládí“, kdy kdokoliv může cokoli, nebo zda jsou vymezeny pravomoci a odpovědnosti související s určitými úkony.

Auditor ke své práci musí přistupovat s určitou dávkou profesionálního skepticismu a mimo jiné má povinnost zabývat se možností, že účetní závěrka je zkreslena vlivem neúmyslné chyby nebo úmyslného podvodu. Pokud auditor při své činnosti zjistí skutečnosti, o kterých se domnívá, že by mohly naplnit skutkovou podstatu hospodářského trestného činu, trestných činů úplatkářství nebo trestných činů proti majetku, je povinen neprodleně informovat statutární i dozorčí orgán účetní jednotky nebo zastupitelstvo územního samosprávného celku. Tento postup je stanoven zákonem o auditorech. O zjištěných skutečnostech by auditor měl informovat příslušné orgány písemnou cestou.

Auditor pak na základě svého odborného úsudku zváží, zda případná zjištění jsou natolik závažná, že by mohla mít významný dopad na informace uvedené v účetní závěrce. Pokud dojde k závěru, že závažná jsou, je povinen tyto skutečnosti promítnout do auditorského výroku.

2. Musíme opravit případné chyby a nepřesnosti, které auditor zjistí?

Cílem auditora je vyjádřit názor, zda účetní závěrka obsahuje významné (materiální) nesprávnosti. Zjednodušeně lze říci, významnou (materiální) nesprávností by byla taková nesprávnost, která by mohla ovlivnit potenciálního uživatele účetní závěrky. Rozhodně však cílem auditora není vyzkoumat a vypátrat každou chybu a nepřesnost a následně říci, že

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

Od 1. 1. 2011 vypočítá poplatník v našem příkladu měsíční odpis tak, že zůstatkovou cenu podělí 204 měsíci (240 – 36). Majetek bude odepisovat až do jeho úplného odepsání v roce 2027. Z příkladu je patrné, že zahrnování odpisů do základu daně se po 1. 1. 2011 výrazně zpomalilo a je pro poplatníka oproti předchozímu stavu značně nevýhodné.

Další zásadní změna, která měla za cíl omezit investice do fotovoltaických elektráren, byla provedena v zákoně o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, který s účinností od 1. 1. 2011 zavedl odvod za elektřinu ze slunečního záření. Odvodu podléhá pouze elektřina vyrobená ze slunečního záření v zařízeních uvedených do provozu v období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2010. Odvod bude vybírán pouze dočasně, během let 2011 až 2013. Částku odvodu odvádí do státního rozpočtu provozovatel přenosové nebo regionální distribuční soustavy, který vyplácí výrobcí elektřiny (fotovoltaické elektrárny) garantovanou výkupní cenu (odvod zde činí 26 %) nebo zelený bonus (odvod činí 28 %) snížený o tento odvod. Odvod se nevztahuje na fotovoltaická zařízení s instalovaným výkonem výroby do 30 kW, která jsou umístěna na střešní konstrukci nebo obvodové zdi jedné budovy (toto však navíc platí jen pro stavby spojené se zemí pevným základem, které jsou evidovány v katastru nemovitostí). Jedinou pozitivní zprávou v této oblasti je, že částku odvodu je možné zohlednit jako daňově uznatelný náklad.

Další vývoj

V současné době jsou mediálně hojně diskutované mezinárodní arbitráže, jimiž hrozí zahraniční investoři, kteří si v Čechách zřídili fotovoltaické elektrárny. Tyto stížnosti se opírají o smlouvy o ochraně mezinárodních investic. Podle mluvčího Ministerstva financí arbitráží nyní hrozí tři skupiny zahraničních investorů, ale na Ministerstvo financí zatím dorazila jen jedna oficiální žádost. Z rozhovoru s poradcem ministra financí pro oblast mezinárodních arbitráží, zveřejněného na webu Ministerstva financí, vyplynulo, že Ministerstvo financí projednálo interně další návrh postupu v této oblasti a veřejnost s ním plánuje do budoucna seznámit. Prozatím se tak nestalo.

Důležité je také zmínit, že 6. 5. 2011 byl v poslaneckém sněmovně schválen návrh novely energetického zákona, který byl dále postoupen do senátu, kde by měl být projednán 8. 6. 2011. Tento návrh dle tiskové zprávy České fotovoltaické asociace zavádí regulaci výroby z obnovitelných zdrojů a tzv. státní autorizaci výroby, kdy výrobny s instalovaným výkonem 1 MW a více budou povolovány autorizací, která bude probíhat prostřednictvím písemné žádosti a posouzení technologie výroby na Ministerstvu průmyslu a obchodu při uvažované výstavbě nového energetického zdroje.

Vláda chystá i změny v zákoně o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, který nedávno schválila. Z tiskové konference po jednání vlády 11. 5. 2011 vyplynulo, že tento návrh zákona kromě transpozice směrnice EU reaguje i na některé nedostatky, které současný systém podpory vykazuje. Návrh novely zákona má podle Ministerstva průmyslu a obchodu nastavit dlouhodobě stabilní a udržitelné podmínky podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů s co nejmenšími dopady na ceny energie pro konečné spotřebitele. Dle tiskové zprávy návrh nadále v příštích dvou letech počítá s 26% odvodem za elektřinu vyrobenou ve fotovoltaických elektrárnách.

Vzhledem k tomu, že lze do budoucna v této oblasti očekávat řadu změn, budeme ji i dále sledovat a informovat vás o dalším vývoji v některém z budoucích čísel Finančního Managementu.

Daniela Císařovská, daniela.cisarovska@fucik.cz

KRÁTCE

■ Mezinárodní spolupráce při odhalování daňových úniků

Dne 18. 5. se v Praze uskutečnilo setkání nejvyšších představitelů české, rakouské, slovenské, slovinské, maďarské a polské daňové správy (tzv. Visegrádské šestky). Cílem je prohloubení spolupráce mezi daňovými správami na mezinárodní úrovni. Hlavní důraz byl kladen na výměnu poznatků a zkušeností týkajících se daňových úniků a karuselových podvodů na DPH, a to zejména v oblasti obchodování s pohonnými hmotami. Dále mají zástupci podepsat ujednání, jehož smyslem je posílit součinnost v boji proti daňovým únikům prostřednictvím výměny zkušeností a postupů při správě daní, tedy i v oblasti daňových kontrol. V důsledku toho budou moci i české finanční úřady rozšířit a zefektivnit přeshraniční spolupráci finančních úřadů v boji proti daňovým únikům s mezinárodním prvkem.

■ Podpora obnovitelných zdrojů energie

Vláda schválila návrh zákona o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů energie a druhotných energetických zdrojů a z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla.

Newsletter Finanční Management vydává Economia, a.s., ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři

www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit odborná poradenství.

(Pokračování ze stránky 3)

účetní závěrka je bezchybná. Zjištěné nesprávnosti auditor eviduje a před vydáním své zprávy informuje vedení o těchto zjištěných nesprávnostech. Auditor nesmí vedení opravy nařizovat, v případě, že je však považuje za natolik významné, že jejich neuvedení nebo nesprávné uvedení v účetní závěrce by mohlo uživatele zásadním způsobem ovlivnit, je opět povinen promítnout tyto skutečnosti do auditorského výroku.

3. K čemu je určení auditora valnou hromadou? Je třeba určit auditora každoročně?

Povinnost určit auditora valnou hromadou je stanovena zákonem o auditorech od roku 2009 a platí pro povinné audit. Určení auditora valnou hromadou v podstatě chrání vlastníky společnosti, neboť při povinném auditu může statutární orgán uzavřít smlouvu pouze s tím auditorem, kterého valná hromada určila. Pokud by k určení auditora nedošlo, smlouva o auditu by byla absolutně neplatná. V zákoně o auditorech ani v jiných předpisech není stanoveno, že by auditor měl být volen pouze na jedno období. Auditora tedy může valná hromada určit na více období, doporučuje se však, aby toto období bylo vždy jasně identifikováno.

Ing. Klára Honzиковá

klara.honzikova@fucik.cz

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

■ Částka 49, rozeslaná 17. 5. 2011

128. Sdělení MPSV, kterým se vyhlašuje částka odpovídající 50 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství pro účely životního a existenčního minima a částka 50 % a 25 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství pro účely státní sociální podpory

129. Sdělení MPSV o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele

■ Částka 45, rozeslaná 6. 5. 2011

119. Nález Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 53/10 ve věci návrhu na zrušení novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů